

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 15C/94/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513205711
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2513205711.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpeného: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706 proti žalovanému: J. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. I. XXX, o zaplatenie 5.061,11 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 4.457,59 eura, úroku vo výške 11,10 % ročne zo sumy 4.452,79 eura od 22.12.2010 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.849,27 eura od 22.12.2010 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

II. Súd **v r a c i a** žalobcovi súdny poplatok vo výške 260,80 eura.

III. Vo zvyšnej časti žalobu **z a m i e t a .**

IV. Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Piešťany dňa 22.04.2013 a špecifikovanom písomným podaním zo dňa 17.03.2014 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 5.061,11 eura spolu s úrokom vo výške 11,10 % ročne zo sumy 4.452,79 eura od 22.12.2010 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.452,79 eura od 22.12.2010 do zaplatenia.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že predmetná pohľadávka bola na žalobcu postúpená spoločnosťou: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010, čo bolo (postúpenie) žalovanému oznámené listom zo dňa 28.12.2010. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 9.1.2006 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 3.319,39 € pri úrokovej sadzbe 11,10 % p.a., ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami počnúc 20.02.2006 a s konečnou splatnosťou 20.12.2010. Žalovaný svoj zmluvný záväzok neplnil a poskytnutý úver nesplatil ani do 20.12.2010. Podľa vyčíslenia pohľadávky poskytnutého právny predchodcom žalobcu bol ku dňu 21.12.2010 celkový zostatok v sume 5.061,11 € pozostávajúci z istiny 4.452,79 €, riadneho úroku 1,50 € a úrokov z omeškania v sume 606,82 €. Čo sa týka prostriedkov procesného útoku, žalobca okrem vyššie uvedených skutkových tvrdení označil v žalobe tieto dôkazy: zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 s prílohou, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010 s dokladom o doručovaní, zmluva o splátkovom úvere.

3. Žalovaný sa k doručenej žalobe písomne nevyjadril, prostriedky procesnej obrany nepoužil žiadne.

4. Žalobca bol výzvou súdu zo dňa 3.2.2017 vyzvaný, aby preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, teda splnenie zákonných podmienok na postúpenie predmetnej pohľadávky od jeho právneho predchodcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, t.j. aby predložil písomnú výzvu jeho právneho predchodcu ako banky určenú žalovanému ako dlžníkovi, ako i doklad o doručení tejto výzvy žalovanému.

5. V písomnom podaní zo dňa 23.2.2017 žalobca uviedol, že žalobu berie späť tak, že sa voči žalovanému domáha zaplata 8 splátok vo výške jednej splátky 75,44 € (pôvodne 2.273,-Sk), splatných od 20.05.2010 do 20.12.2010 a príslušenstva, teda domáha sa zaplata sumy 603,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 603,52 eura od 22.12.2010 do zaplata. V prevyšujúcej časti (vo výške 4.457,59 eura, úroku vo výške 11,10 % ročne zo sumy 4.452,79 eura od 22.12.2010 do zaplata a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.849,27 eura od 22.12.2010 do zaplata) berie žalobu späť. Čiastočné späťvzatie žaloby žalobca nezdôvodnil. Súčasne požiadal o vrátenie časti súdneho poplatku. Súčasne poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 4MCdo/3/2012 zo dňa 28.5.2013, podľa ktorého kritériom na priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak u navrhovateľa (žalobcu) ako aj u odporcu (žalovaného); miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej.

6. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzati žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Vzhľadom na to, že žalobca využil svoje dispozičné právo a podanú žalobu vzal čiastočne späť, súd v zmysle § 145 ods. 2 CSP konanie v časti o zaplata istiny vo výške 4.457,59 eura, úroku vo výške 11,10 % ročne zo sumy 4.452,79 eura od 22.12.2010 do zaplata a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.849,27 eura od 22.12.2010 do zaplata zastavil (výrok I.). Pretože bola žaloba čiastočne vzatá späť skôr než sa začalo predbežné prejednanie sporu, či pojednávanie vo veci samej a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 CSP, stanovisko žalovaného k čiastočnému späťvzati súd s poukazom na § 146 ods. 1 CSP nezisťoval.

10. Podľa § 11 ods. 3 prvá veta zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch), poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

11. Podľa § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

12. Podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch, orgány uvedené v § 3, ktoré sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku prevádzkovateľovi systému, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku; ak orgán štátnej správy súdov alebo orgán prokuratúry nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

13. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby súd rozhodol aj o vrátení časti súdneho poplatku za podanú žalobu (výrok II.) podľa § 11 ods. 3 a 4 zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, nakoľko konanie bolo čiastočne zastavené, ktorý bude žalobcovi vrátený prostredníctvom príslušného orgánu v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch. Súdny poplatok pri žalovanej sume 5.061,11 € predstavuje suma 303,50 €, preto súd vrátil rozdiel medzi už zaplateným súdnym poplatkom (pri pôvodne žalovanej sume 5.061,11 €) vo výške 303,50 € a výškou súdneho poplatku (pri žalovanej sume 603,52 €) v sume 36,- €, krátený v zmysle § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch o 6,70 € t.j. k vráteniu suma 260,80 € (303,50 - 36 - 6,70).

14. V písomnom podaní zo dňa 23.2.2017 žalobca taktiež uviedol, že v danej veci ide o prípad spotrebiteľského úveru, pričom § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch obsahuje ustanovenie, podľa ktorého ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere tretiu osobu, vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka (odkaz č. 22 smeruje k ustanoveniu § 524 Občianskeho zákonníka). Ďalej žalobca poukázal na účel zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, podľa ktorého v zmysle jeho § 1 tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom s organizáciou, riadením podnikaním a so zánikom bánk..., pričom § 92 zákona o bankách je súčasťou ustanovení 14 časť Bankové tajomstvo. Podľa názoru žalobcu je účelom § 92 tohto zákona úprava výnimiek z bankového tajomstva, toto ustanovenie nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva, čo potvrdzuje aj dôvodová správa k § 92 vládneho návrhu zákona o bankách, podľa ktorej v ustanoveniach odsekov 1 - 7 (teraz odsek 8) sa upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva. Hlavným účelom § 92 vrátane odseku 8 tohto zákona bolo teda aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Žalobca sa ďalej odvolával na nález Ústavného súdu SR z 28. apríla 2014 sp. zn. IV. ÚS 15/2014 ako i nález Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015 sp. zn. I. ÚS 640/2014. Podľa žalobcu zákon o bankách ani zákon o spotrebiteľských úveroch absenciu, či nepreukázanie výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách ako dôvod neplatnosti právneho úkonu neuvádza. Zároveň uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola pri vzniku zmluvného vzťahu dohodnutá úprava postúpenia pohľadávky na tretiu osobu (bod 18.14 VOP). Žalobca poukázal na viacero rozsudkov okresných súdov v SR, kedy súdy žalobcovi pri rovnakej argumentácii vo vzťahu k aplikácii § 92 ods. 8 zákona o bankách nárok na zaplatenie priznali. Žalobca však písomnú výzvu jeho právneho predchodcu ako banky určenú žalovanému ako dlžníkovi (ani doklad o doručení tejto výzvy žalovanému) súdu nepredložil.

15. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, pričom po vyvolaní veci zistil, že sa na pojednávanie nedostavili zástupca žalobcu. Zástupca žalobcu požiadal ospravedlniť svoju neúčast' na pojednávaní, poukázal na obsah písomného vyjadrenia zo dňa 23.2.2017. Súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu, nakoľko jeho účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú a otvoril pojednávanie (§ 180 „CSP“). Následne určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 CSP).

16. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, listinami: zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s prílohou, oznámením o postúpení pohľadávky spolu s doručenkou, zmluvou o splátkovom úvere, výpisom z účtu a zistil tento skutkový stav veci:

17. Výsluchom žalovaného mal súd potvrdené čerpanie úveru na základe zmluvy o splátkovom úvere vo výške 100.000,-Sk, pričom k splácaniu úveru nedošlo napriek tomu, že žalobca poveril svoju matku k splácaniu úveru. Žalovaný sa nevedel vyjadriť, či mu bola zo strany Slovenskej sporiteľne doručená nejaká výzva, prípadne iná listina.

18. Medzi spoločnosťou: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalovaným bola dňa 09.01.2006 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý splátkový úver vo výške 100.000,-Sk (3.319,39 €), pri premenlivej úrokovej sadzbe 11,10 % p.a. a pri RPMN 6,36 %. Žalovaný sa zaviazal úver splácať formou mesačných splátok vo výške 2.273,-Sk (75,45 €) vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky ku dňu 20.02.2006 a konečnou splatnosťou úveru ku dňu 20.12.2010. Žalobca pripísanie finančných

prostriedkov vo výške 100.000,-Sk na účet žalovaného preukazoval výpisom z účtu žalovaného, a to dňom 9.1.2006. Posledná úhrada bol žalovaným zo dňa 5.2.2008 v sume 132,78 € (4.000,-Sk).

19. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 bola dohoda zmluvných strán, a to žalobcu (postupníka) a Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (postupcu) o odplatnom postúpení pohľadávok s príslušenstvom a všetkých súvisiacich práv a nárokov žalobcovi, pričom predmetom mali boli pohľadávky uvedené a špecifikované v Prílohe č. X k Zmluve. Podľa bodu 4.2 písm. d) zmluvy, pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ds. 8 Zákona o bankách. Z Prílohy zmluvy (č.l. 22) vyplýva, že išlo o pohľadávku voči žalovanému, s dátumom uzatvorenia zmluvy 9.1.2006, číslo: XXXXXXXXXX, splatnosťou 20.12.2010, poskytnutá suma 3.319,39 €, zostatok pohľadávky 5.061,11 €, počet dní omeškania: 1.280. Žalobca preukazoval svoje právne nástupníctvo aj oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010, žalovanému doručené dňa 11.2.2011..

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 21.12.2010 (ďalej len ako „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

24. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom k 9.1.2006, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

26. Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

27. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba, a to ani v znení po jej čiastočnom späťvzatí (t.j. zaplata sumy 603,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 603,52 eura od 22.12.2010 do zaplata), nie je dôvodná. Za nedôvodnú súd žalobu posúdil z dôvodu nedostatku, resp. nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, a to z dôvodu nesplnenia podmienok ustanovených § 92 ods. 8 zákona o bankách, určujúcim podmienky pre platné postúpenia pohľadávky vo forme peňažnej pohľadávky. Súdna prax v tejto otázke zaujala ustálený názor v tom smere, že pokiaľ žalobca (subjekt odlišný od banky) nepreukáže splnenie podmienok § 92 ods.8 zákona o bankách, znamená to, že pohľadávka voči žalovanému nebola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/315/2016 z 25.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015 z 10.08.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/151/2016 z 23.08.2016 a iné). Uvedené ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách súvisí s otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (aj v tomto spore).

Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden zo strán sporu nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. Žalobca v tomto konaní napriek výzve súdu (pozri bod 4. odôvodnenia) nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa voči žalovanému v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Žalobca s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nepreukázal, že by bol žalovaný ako klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, napriek písomnej výzve banky. Omeškani žalovaného síce bolo preukázané v trvaní 1.280 dní (Prílohou k zmluve o postúpení - č.l. 22), nebolo však kumulatívne preukázané, že by žalovaný bol písomne vyzvaný bankou k plneniu dlhu. Žalobca napriek výzve súdu nepredložil za týmto účelom žiadne relevantné listiny. V dôsledku toho teda neboli splnené zákonné predpoklady (§ 92 ods. 8 zákona o bankách) k účinnému postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku banky na žalobcu. Žalobca tak nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanému bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné, a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanému úspešne si uplatňovať pred súdom. Vzhľadom na uvedené treba uzavrieť, že žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie. Zmluva o postúpení zo dňa 21.12.2010 je (v časti týkajúcej sa takejto nepostúpiteľnej pohľadávky) teda absolútne neplatnou v zmysle 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko je v rozpore so zákonom (§ 92 ods. 8 zákona o bankách). Z uvedeného dôvodu súd žalobu vo zvyšnej časti (zaplatenia sumy 603,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 603,52 eura od 22.12.2010 do zaplatenia) zamietol (výrok III.). Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudky Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/110/206 z 14.12.2016, 11Co/213/2015 z 20.04.2016, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/1/2016 z 26.08.2016, v ktorých ako odvolacie súdy posudzovali otázku aktívnej vecnej legitímácie totožného žalobcu v obdobných sporoch, pričom závery súdu prvej inštancie sú v zhode so zvermi obsiahnutými v týchto rozsudkoch odvolacích súdov. Čo sa týka poukazu žalobcu na bod 18.14. VOP, tieto žalobca súdu ani len nepredložil, preto sa nie je možné k nim bližšie (argumentačne) vyjadriť. Na posúdenie neplatnosti postúpenia pohľadávky nemá pozitívny vplyv ani jednostranné vyhlásenie Slovenskej sporiteľne o ich splnení obsiahnuté v bode 4.2 písm. d) zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010.

28. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pričom postupoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP (čo do časti zamietnutia žaloby) v spojení s § 256 ods. 1 CSP (čo do časti zastavenia konania) s prihliadnutím na Čl. 17 CSP, s tým, že žalovaný je síce tou stranou sporu, ktorá má plný úspech vo veci, keďže konanie bolo v časti zastavené, ktoré procesne zavinil žalobca (nakoľko čiastočné späťvzatie nebolo vykonané v dôsledku správania sa žalovaného), čo možno považovať za neúspech žalobcu (úspech žalovaného) a vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá. Vzhľadom však na to, že žalovanému žiadne preukázateľné trovy v tomto konaní nevznikli, súd prvej inštancie rozhodol, že mu náhradu trov konania nepriznáva. V opačnom prípade, t.j. v prípade priznania nároku na náhradu trov konania by napokon súd musel rozhodnúť o výške tejto náhrady, no tá by bola v sume 0,-€, čo možno považovať za nehospodárne a zbytočné (Čl.

17 CSP). Čo sa týka argumentácie žalobcu uznesením NS SR sp. zn. 4MCdo/3/2012 zo dňa 28.5.2013, súd prvej inštancie uvádza, že uvedené rozhodnutie nie je na túto vec aplikovateľné, keďže konanie bolo čiastočne zastavené (procesné zavinenie žalobcu) a vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá. Takáto procesná situácia (čo do rozhodovania o náhrade trov konania) nie je predmetom vyššie uvedeného uznesenia NS SR sp. zn. 4MCdo/3/2012 zo dňa 28.5.2013.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku vo výroku II. odvolanie nie je prípustné (§ 357 CSP a contrario).

Proti tomuto rozsudku vo výrokoch I., III. a IV. možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Piešťany, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).